

However, it is worth understanding that in today's realities we have somewhat limited resources, so some of the proposed solutions may remain a theoretical aspect at the time, and not implemented in solving the problem.

Literature

1. Ishchenko A.V., Zablodska I.I. Forensic enforcement of the moral principles of investigative activity. *Criminalistic Bulletin*. 2009. No. 1 (11). P. 5–10.
2. Smokov S.M. Internal conviction of the investigator and his role in making procedural decisions: autoref. thesis For the acquisition of sciences. candidate degree law Science: spec. 12.00.09. Kyiv: Academy of Internal Affairs, 2002. 19 p.
3. On civil service: Law of Ukraine No. 889-VIII of 2016. *Bulletin of the Verkhovna Rada*. 2016. No. 4. Article 43. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text>
4. Gurtieva L.M. General features of the criminal procedural activity of the investigator in the aspect of investigating the problems of investigative ethics. *Coll. of science works O.: Phoenix*, 2008. Vol. 33. P. 453-457.
5. Scientific and practical commentary to the Law of Ukraine "On Civil Service". Ed. coll.: K.O. Vashchenko, I.B. Koliushko, V.P. Tymoshchuk, V.A. Derets (rep. ed.). Kyiv: FOP Moskalenko O.M., 2017. 796 p.

УДК 351.74(043.2)

Холзакова О.В., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний університет «Чернігівська політехніка»,
м. Чернігів, Україна
Науковий керівник: Марущак Н.В., к.ю.н., доцент

ЗАВДАННЯ ТА ФУНКЦІЇ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Правоохоронні органи в усі часи існування виступали гарантом охорони прав і свобод людини і громадянина, інтересів держави та суспільства.

На сучасному етапі демократичних змін, які відбуваються в Україні, розпочатої реформи правоохоронної системи, важливим є питання визначення завдань та функцій правоохоронних органів. На нашу думку, питання визначення завдань і функцій, які здійснюються правоохоронними органами, потребує не лише наукового обґрунтування, а й належної нормативної регламентації.

Поняття «правоохоронні органи» закріплене на конституційному рівні. Так, відповідно до ч. 3 ст. 17 Основного Закону, забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави,

організація і порядок діяльності яких визначаються законом [1]. Водночас «поняття «правоохоронні органи» є одним із найбільш невизначених в українському правознавчому просторі, оскільки у науковій літературі зустрічаються різні підходи до визначення цього терміну.

Так, С.С. Шоптенко вважає, що правоохоронними органами є органи державної влади, які створені й діють на професійній основі відповідно до норм матеріального та процесуального законодавства з метою забезпечення охорони прав, свобод і законних інтересів фізичних осіб, прав і законних інтересів юридичних осіб, інтересів суспільства й держави від протиправних посягань та, у зв'язку з чим їх наділено комплексом владних повноважень, зокрема із застосування заходів примусу, а також працівники яких мають особливий соціально-правовий статус, фінансове й матеріально-технічне забезпечення, що визначено специфікою проходження служби в цих органах [2, с. 109].

Загалом, під правоохоронними органами слід розуміти державні органи, які наділені, відповідно до чинного законодавства, владними повноваженнями та здійснюють у межах своєї компетенції правоохоронну діяльність. Тобто в самостійний вид державної діяльності слід виділити правоохоронну діяльність, яка володіє певними властивостями [3, с. 14].

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про захист працівників суду і правоохоронних органів» до правоохоронних органів належать: органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції [4]. Всі правоохоронні органи діють на основі та в межах Конституції України, законів України.

Правоохоронні органи та їх діяльність є багатоплановою. Кожен окремий правоохоронний орган здійснює свою діяльність на основі і в межах Конституції та профільних законів і несе відповідальність виключно в межах своїх повноважень. Але усі правоохоронні органи об'єднують спільність завдань, що постає перед ними.

Як зазначає О.М. Резнік, завдання реалізуються під час виконання певних дій, що спрямовані на досягнення передбаченої мети діяльності, при цьому до поняття «завдання» входить, яким чином, у який спосіб передбачається досягнення кінцевої мети та які для цього застосовувати методи. Завдання правоохоронних органів – це основні цілі організації та діяльності правоохоронних органів держави [5, с. 209-210]. До таких завдань правоохоронних органів науковець відносить наступні: охорона, суверенітету та територіальної цілісності та конституційного ладу

держави; гарантування безпеки і захист прав, свобод і законних інтересів громадян, юридичних осіб, суспільства та держави в цілому; створення умов для відновлення порушених прав; боротьба зі злочинністю та цілеспрямований розвиток системи правоохоронних органів [5, с. 210].

У свою чергу М.О. Семко зазначає, що найважливішим завданням правоохоронних органів є: захист встановленого Конституцією України суспільного ладу; охорона і захист прав і законних інтересів громадян, підприємств, організацій, установ, суб'єктів усіх форм власності; захист суверенітету та територіальної цілісності України. Водночас діяльність правоохоронних органів спрямована на забезпечення законності і правопорядку, захист прав та інтересів громадян, соціальних груп, суспільства і держави, попередження, припинення правопорушень, застосування державного примусу або заходів громадського впливу до осіб, які порушили закон та правопорядок [6].

Всі державні органи, в тому числі й правоохоронні, виконують притаманні виключно їм функції. Функціями правоохоронних органів є головні напрямки діяльності, що безпосередньо визначають їх сутність та призначення.

В юридичній літературі небезпідставно зазначається, що система функцій правоохоронної діяльності не має сталої структури; функції протягом всього часу існування правоохоронної системи не були завжди однаковими, вони змінюються [7, с. 34]. І навіть за сучасних умов питання про визначення правоохоронних функцій залишається невирішеним (наприклад, зокрема, не змінює дану ситуацію й абзац перший п. 1 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів», в якому зазначено, що правоохоронними є й інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції [4].

Дослідники виокремлюють такі властивості функцій правоохоронних органів: 1) функції є похідними від сутності правоохоронної діяльності й визначаються призначенням цього виду діяльності в суспільстві; 2) це такі напрямки впливу на суспільні відносини, необхідність в реалізації яких породжує необхідність існування правоохоронності як явища правової дійсності; 3) спрямовані на виконання завдань; 4) функції – це напрями так званого активного впливу на упорядкування певного виду суспільних відносин (тобто динамізм є важливою ознакою функцій); 5) сталість як необхідна ознака функцій (тобто безперервність, тривалість дії [7, с. 38].

О.М. Резнік до функцій правоохоронних органів відносить: профілактику правопорушень; захист життя, здоров'я, прав, свобод та законних інтересів; охорону громадського порядку, громадської безпеки; оперативно-розшукову діяльність; розслідування злочинів; судовий розгляд справ про злочини; виконання вироків, рішень, ухвал та постанов

судів постанов органів дізнання і досудового слідства та прокурорів [5, с. 210].

Кожна функція правоохоронних органів реалізуються в конкретних діях суб'єктів, що здійснюють цю діяльність.

Таким чином, значна роль у зміцненні правопорядку, законності та справедливості належить саме правоохоронним органам. Пропонуємо законодавчо закріпити визначення поняття правоохоронних органів. Вважаємо, що розуміння завдань та функцій правоохоронних органів ускладняється законодавчою невизначеністю цих понять.

Література

1. Конституція України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. Дата оновлення 01.01.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80#Text>

2. Шоптенко С.С. Щодо змісту поняття «правоохоронний орган». Прикарпатський вісник. 2017. № 3. С. 106-110.

3. Гаруст Ю.В., Мельник В.І. Правоохоронні органи на захисті економічної безпеки України: адміністративно-правовий аспект: монографія. Суми: Видавничо-виробниче підприємство «Мрія», 2019. 256 с.

4. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23 груд. 1993 р. № 3781-ХІІ. Дата редакції від 24.11.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12#Text>

5. Резнік О.М. Мета, завдання та функції правоохоронних органів, які забезпечують економічно-фінансову безпеку України. Порівняльно-аналітичне право. 2018. С. 208-211.

6. Семко М.О. Роль правоохоронних органів у демократичній державі. URL: [Siemko_Rol_pravookhoronnykh_orhaniv_2022.pdf](https://kpi.kharkov.ua/Siemko_Rol_pravookhoronnykh_orhaniv_2022.pdf) (kpi.kharkov.ua)

7. Забезпечення прав людини у правоохоронній діяльності: навч. посіб. 2-е вид. перероб. і доп. / кол. авт.; за ред. д.ю.н., доц. В.О. Боняк. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ; Ліра ЛТД, 2018. 260 с.

УДК 343.55(477)(043.2)

Цепенда Д.П., здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня,

Ющик О.І., к.ю.н.,

Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича,
м. Чернівці, Україна

ПРОТИДІЯ ДИТЯЧІЙ ПРОСТИТУЦІЇ

Для того, щоб протидіяти будь-чому, потрібно знати причину зародження проблеми. Тому, щоб протидіяти дитячій проституції, потрібно розібратися, як вона зароджується.